

ZDARMA

Bludovan

7/2026

Datum vydání 31. srpna 2026

MÁME BÝT NA CO HRDÍ. BLUDOVŠTÍ MLADÍ HASIČI JSOU MISTŘI SVĚTA!

Naše obec má důvod k obrovské hrdosti. Mladí hasiči SDH Bludov dosáhli mimořádného úspěchu, který se zapíše do historie našeho sboru i celé obce. Na mistrovství světa mladých hasičů v klasických disciplínách CTIF 2026, které se v červenci uskutečnilo v Šumperku, vybojovali **zlaté medaile chlapci i děvčata z Bludova**. Obě bludovská družstva se tak stala mistry světa!

Mistrovství se zúčastnily týmy mladých hasičů z řady zemí celého světa. Českou republiku reprezentovalo celkem pět družstev a domácí výprava si vedla skvěle – získala dvě zlaté a jednu stříbrnou medaili. O to větší radost máme, že obě nejčestnější medaile putují právě do Bludova.

A právě v tom je tento úspěch výjimečný. Z jedné malé obce se na nejvyšší světové úrovni prosadila hned dvě družstva – děvčata i chlapci. To není samozřejmost a rozhodně to není výsledek náhody. Je to potvrzení dlouhodobě výborné práce s mladými hasiči v Bludově a důkaz, že i obec naší velikosti může vychovávat závodníky, kteří se dokážou postavit na start vedle nejlepších mladých hasičů z celého světa – a porazit je.

Za tímto úspěchem ale nestojí jen jeden povedený závodní den. Zlatým medailím předcházely roky poctivé práce, pravidelného trénování, odříkání a obrovského nasazení mladých hasičů, jejich trenérů a vedoucích.

Disciplíny CTIF vyžadují nejen rychlost a fyzickou připravenost, ale především dokonalou sebranost celého družstva, technickou zručnost, přesnost a schopnost pracovat jako jeden tým.

Gratulace a poděkování proto patří nejen samotným závodníkům, ale také všem, kteří je po celou dobu připravovali, podporovali a pomáhali jim překonávat chvíle, kdy se třeba všechno nedařilo podle představ. Velké poděkování patří trenérům a vedoucím mladých hasičů, rodičům, rodinám, členům SDH Bludov a všem, kteří mladé hasiče podporují.

Obec Bludov všem závodníkům i jejich trenérům ze srdce gratuluje a děkuje za skvělou reprezentaci České republiky i našeho Bludova. Jejich úspěch je krásnou ukázkou toho, čeho lze dosáhnout, když se spojí talent, vytrvalost, týmová spolupráce a poctivá práce.

Děkujeme vám za roky dřiny a tréninku, za nervy, odříkání i radost, kterou jste svými výkony připravili svým rodičům, trenérům, hasičům i celému Bludovu. A především děkujeme za to, že jste ukázali, že velikost obce nerozhoduje o velikosti výsledků.

Dvě družstva, dvě zlaté medaile, dva tituly mistrů světa.

Bludovští mladí hasiči, děkujeme a ještě jednou – obrovská gratulace!

Bc. Roman Holinka

foto: archiv SDH Bludov

OZNÁMENÍ O DOBĚ A MÍSTĚ KONÁNÍ VOLEB DO ZASTUPITELSTVA OBCE

dne 9. října 2026 od 14:00 do 22:00 a
dne 10. října 2026 od 8:00 do 14:00

- informace na straně 2 -

Pozvánka na zastupitelstvo

Ve **STŘEDU 2. ZÁŘÍ 2026** od 18:00 hod. proběhne v Kulturním domě 18. zasedání zastupitelstva obce. Půjde o zřejmě poslední schůzi zastupitelstva v tomto volebním období. Na programu bude např. vyhlášení dotačního programu na rok 2027 apod. Všichni jste srdečně zváni.

OZNÁMENÍ O DOBĚ A MÍSTĚ KONÁNÍ VOLEB DO ZASTUPITELSTVA OBCE

Starosta obce Bludov podle § 5 odst. zákona č. 88/2024 Sb., o správě voleb, ve znění pozdějších předpisů, **oznamuje:**

- Volby do zastupitelstva obce se uskuteční
dne 9. října 2026 od 14:00 do 22:00 a
dne 10. října 2026 od 8:00 do 14:00
- Místem konání voleb
v okrsku č. 1
je místnost pro hlasování v **prostorách Kulturního domu Bludov, tř. A. Kašpara 353, Bludov**,
pro oprávněné občany s trvalým pobytem v ulicích:
8. května, Ermisova, Husova, Lázeňská, Masarykova,
Na Viskách, Nádražní, Palackého, Pod Baštou, Polní,
Stará, Špalkova, Tyršova, U Rybníčku, Ve Slévi,
Ztracená, čp. 981
v okrsku č. 2
je místnost pro hlasování v **prostorách Kulturního domu Bludov, tř. A. Kašpara 353, Bludov**,
pro oprávněné občany s trvalým pobytem v ulicích:
Bludoveček, Bohutínská, Dr. Březiny, Družstevní,
Hrabenovská, Jana Žižky, K Zámečku, Na Baloně,
Na Hradě, Nová dědina, Rudolfa Kordase, Sokolská,
tř. A. Kašpara, Úzká, V Potokách, Vlčí Důl, Žerotínova
v okrsku č. 3
je místnost pro hlasování v **Obecním klubu Bludov, tř. A. Kašpara 340, Bludov**
pro oprávněné občany s trvalým pobytem v ulicích:
Boženy Němcové, Čapkova, Jiráskova, Komenského,
Krátká, Kroupova, Nerudova, Plk. Karla Hlásného, Příční,
Řed. Fr. Léhara, Slepá, Školní, Vančurova, Vitonínská,
Za Školou, Zahradní
- Voliči bude umožněno hlasování do zastupitelstva obce po prokázání totožnosti a státního občanství České republiky nebo státního občanství státu, jehož příslušníci jsou oprávněni na území České republiky volit.
- Každému voliči budou dodány nejpozději 3 dny přede dnem voleb do zastupitelstva obce hlasovací lístky. Ve dnech voleb může volič obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.
- K zajištění pořádku a důstojného průběhu hlasování ve volební místnosti je každý povinen uposlechnout pokynů předsedy okrskové volební komise.
- Každý volič se musí před hlasováním odebrat do prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků, jinak mu okrsková volební komise hlasování neumožní.

Bc. Roman Holinka
starosta obce

POUŽITÉ INJEKČNÍ STŘÍKAČKY V PLASTECH

Obecní úřad Bludov důrazně žádá občany, aby do podzemních kontejnerů na plasty neodhazovali použité injekční stříkačky. Tento odpad do kontejnerů na plast v žádném případě nepatří. Jedná se o infekční odpad, který je nebezpečný. Na třídící lince může dojít k úrazu zaměstnance, který odpad třídí. Pokud se tato situace bude opakovat, nebudou kontejnery ze strany svozové firmy vyváženy. Děkujeme za nápravu

ZAJIŠTĚNÍ DOSTUPNOSTI SOCIÁLNÍ PRÁCE

01/2026-12/2028

POTŘEBUJETE POMOC A NEVÍTE NA
KOHO SE OBRÁTIT?

NEJSTE V TOM SAMI.

NÁŠ SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK JE
TU PRO VÁS JAKO „PRŮVODCE
SYSTÉMEM“ POMOCI.

S čím se na něho můžete obracet?

- Pomůže Vám zorientovat se v systému dávek a vyplnit potřebné žádosti.
- V případě potřeby doprovod na úřady
- Řešení tíživé situace
- Nasměrování k odborníkům
- a další.

PORADENSTVÍ JE PRO
OBČANY MAS ŠUMPEŘSKÝ
VENKOV ZDARMA

 www.sumperskyvenkov.cz
 soc-pracovnik@sumperskyvenkov.cz
 +420 770 180 941

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ ODPADOVÉHO AREÁLU RAPOTÍN

Vážení občané, dovoluujeme si vás pozvat na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ ODPADOVÉHO AREÁLU RAPOTÍN Recovera Využití zdrojů a.s.

na adrese Na Střelnici 633, Rapotín, který se uskuteční **v sobotu 19. září 2026 od 10:00 - 15:00.**

Chceme vám formou prohlídky ukázat, že areál zdaleka není jen skládka. Ve velkém se tady třídí a kompostuje, plánuje se rozšíření sběrného dvora o další plochy a technologie, které umožní větší využití odpadů. Čeká vás bohatý program, bližší informace na tel.: 724 606 410.

prohlídka areálu
se stanovišti

budoucnost skládky
a vize 2030

zpracování biologicky
rozložitelných odpadů

třídění a předúprava
druhotných surovin

přeměna odpadu
na palivo pro teplárny

prohlídka svozové techniky
pro děti i dospělé

Máme připravený program pro děti, drobné občerstvení a soutěž o odpadní nádobu.

Z důvodu bezpečnosti si prosím obujte **pevnou obuv**, čeká vás přibližně **1 km dlouhá procházka.**

Recovera
by VEOLIA

POSLANEC A EXEKUTIVEC Z BLUDOVA – PaedDr. Jaroslav Soural, CSc. ROZHOVORY SE ZAJÍMAVÝMI BLUDOVÁKY XXVI.

Mám za to, že od dob Karla Emanuela ze Žerotína, někdejšího moravského zemského a říšského poslance a moravského místodržitele z přelomu 19. a 20. století je PaedDr. Jaroslav Soural, CSc. (* 1953) prvním bludovským rodákem, který ve světě politiky zastával tolik různých pozic v zákonodárné a výkonné moci. Byl poslancem (1990–1996), vedoucím tiskového odboru ministerstva školství (1998–1999), náměstkem ministra školství (1999–2002), pracovník a vedoucí různých částí Úřadu vlády (2002–2008), vedoucím odboru kanceláře hejtmána Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (2008–2011) a v letech 2011–2013 ředitelem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. V Bludově žije řada jeho příbuzných, především rodina bratra Stanislava Sourala. Požádal jsem našeho významného rodáka o rozhovor pro Bludovan.

Pane doktore, jak byste se krátce představil těm Bludovákům, kteří Vás neznají?

Napadá mě odpověď v duchu oblíbené komunikační taktiky poručíka Duba z Haškova románu Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války. Ale vážně, chápu, že nositelů tohoto příjmení je v Bludově a okolí více. Dokonce se mě během mého mnohaletého působení v Praze celkem často různí lidé ptali, zda nejsem náhodou příbuzný „toho miliardáře“. Tak to tedy zřejmě nejsem, což ostatně naznačuje i rodokmen, který vytvořila a stále aktualizuje Marie Člupná, sestra mého už zesnulého tatínka a moje poslední žijící teta, která je ovšem stále úžasně vitální.

Patřím totiž do rodové linie, která po různých peripetiích zakořenila na chalupě č. 201, doslova hned pod Baštou. Tam jsem prožil první roky života, na které mně sice zůstaly v paměti jen útržky několika vzpomínek, ale ty byly z různých důvodů natolik silné, že je ani mnohem mladší události nepřekryly. Rodiče si později

zakoupili a opravili dům na místě, které nese vskutku výstižný název Pod Lipami. Vůni těch rozkvetlých lip si dodnes dokážu vybavit. Není ostatně divu, protože si ji připomínám při návštěvách svého bratra, který zde žije a doufám, že ještě dlouho bude žít.

Nechci ale čtenáře hned na začátku rozhovoru příliš unavit a tudíž doufám, že těm, kteří mě dosud neznali, budu mít šanci se trochu představit v jeho dalším průběhu. ***Se školstvím byla spojena velká část Vašeho života. Kdy jste navštěvoval bludovskou základní školu a jaké na ni máte vzpomínky?***

Devítiletou základní školu jsem ukončil v roce 1968. Děkuji za příležitost na toto období nejen trochu zavzpomínat, ale hlavně na osobním případě doložit, že může mít tato instituce citelný vliv na formování člověka. Stačí „maličkost“ – potkat Paní učitelku nebo Pana učitele. Já měl v průběhu osobního vzdělávání štěstí na obě kategorie.

Do té první pro mě například patřila paní Zora Fričová, která učila češtinu a byla naše třídní učitelka. Byla to vlastně ona, která ve mně objevila schopnost formulovat různé druhy textů a zbavila mě ostychu z jejich zveřejnění a případných reakcí. Pamatuji třeba situaci, kdy před třídou četla jednu moji slohovou práci a upřímně se u toho bavila nejen ona, ale i spolužáci a já si tehdy poprvé pomyslel, že asi fakt nejsem v této oblasti špatný. Právě z podobných zkušeností později pramenila moje schopnost účinně oslovovat část veřejnosti cestou tištěných médií, což při tehdejší absenci sociálních sítí bylo mimořádně důležité. Přiznávám, že jsem si dokonce několikrát v životě zkusil roli, která má v angličtině označení ghost writer, kdy jsem pro některé tehdy významné činitele napsal celkem zásadní projevy nebo články, které oni přednesli nebo podepsali. To je v politice běžná praxe. Člověk musí umět trochu potlačit své ego, ale přece jen jsem cítil zadostiučinění, když sklízeli ze všech stran uznání nebo také trochu škodolibosti, když různí političtí analytici tyto texty „zasvěceně“ rozebírali...

Do té druhé kategorie řadím v mých očích skutečně pány učitele Jiřího Fernicha a Aloise Fingera. Oba jsem měl jako lidi velmi rád. První ze jmenovaných u mě k matematice a fyzice, které vyučoval, lásku sice neprobudil, ale obohatil můj život řadou vzpomínek na hodiny a hodiny strávené po vyučování nad šachovnicí a řeči, které se mnou po jejich skončení vedl. Hráli jsme totiž šachy s velkým nadšením, i když jsme spíše patřili ke slabšímu průměru. To nadšení jsme trochu přeháněli, protože partii šachu jsme například sehráli i na školním výletě v Nízkých Tatrách. Poprchávalo, foukal studený vítr, všude se válela hustá mlha – a dva šílenci, schoulení pod jakousi starou maskáčovou plachtou, kterou si natáhli přes větve, soustředěně zírali na

šachovnici... Pan učitel Finger má velkou zásluhu na probuzení mého zájmu o historii. Látku podával totiž poutavě, s humorem a neopomíjel poukázat na širší kontext jednotlivých událostí. Ve třídě měl jasnou autoritu, kterou si udržoval nikoliv zvýšeným hlasem nebo hrozbou trestů. Měl jinou, strašnější zbraň, příliš bujný nebo nepozorný chlapec nebo dívka se dočkali ironie a sarkasmu, což jste v tomto věku věru nechtěli zrovna často zažívat. Jinak to byl renesanční člověk. Nikdy nezapomenu, jak jsem se s kufrem vlekl od nádraží na návštěvu rodičů, myslím, že už jsem tehdy byl poslancem, a na křižovatce u zámku jsme se potkali. Měl očividnou radost, pozval mě k sobě domů, bydlel ostatně jen pár metrů od místa setkání. Několik hodin jsme si povídali, zejména rozebírali politickou situaci a průběžně popíjeli vynikající slivovičku, asi k velkému potěšení jeho manželky, také dobré učitelky, která ale na sobě nedala znát žádné rozladění. Když jsem se konečně zvedl k odchodu, tak nedal jinak a že mě doprovodí alespoň ke kostelu. Vzal si trubku a vyrazili jsme. V domech už všude zhasnutá světla, na ulici ani človíček a do toho ticha můj oblíbený učitel z plných sil vytruboval variace na Triumfální pochod z Verdiho opery Aida. No, nevím, co si mysleli sousedi, ale já osobně ten zážitek v sobě nosím jako jakousi časovou kapsli, ke které se vracím, když potřebuji povzbudit radost ze života. Popsaná scéna by přece jistě inspirovala i třeba takového Bohumila Hrabala, Vladislava Vančuru nebo Františka Hrubína...

Po mnoha letech jsem zdejší základní školu navštívil už jako první náměstek ministra školství a ve skrytu duše se radoval, že jsem mohl pomoci zajistit škole celkem významné finanční prostředky, myslím, že to bylo na tělocvičnu. Při této příležitosti mně vedení školy předalo kopii mého tzv. osobního listu žáka, což byly za minulého režimu důvěrné materiály a já je nikdy neměl v ruce. Zjistil jsem, že jsem tam charakterizován celkem výstižně a spravedlivě.

Jak pokračovalo Vaše vzdělávání po odchodu z bludovské školy? A kdy jste vlastně z Bludova odešel?

Celkem klasika. Dvanáctiletka v Šumperku (dnešní gymnázium), spousta zážitků, ale už nespojených s Bludovem, v roce 1971 maturita s vyznamenáním. Pro zajímavost snad jen uvedu, že jsem se stal po mnoha letech dalším studentem, který našel odvahu maturovat z latiny u paní profesorky Berčukové. Ta byla bez nadsázky skutečným postrachem studentů. Já sice u ní maturoval na výbornou, ale jen díky tomu, že jsem měl štěstí, a kromě reálií i gramatiky jsem uměl z paměti dlouhé pasáže z děl určených autorů jako byl Vergilius, Tacitus nebo Ovidius. Dala mně Ovidia, Nenávídím a miluji. Dodnes ten úryvek umím recitovat v latině...

Ve stejném roce mě přijali na Pedagogickou fakultu v Ostravě, obor jazyk český – dějepis. Zde jsem se seznámil se svou budoucí ženou a 8.3.1975 jsme se vzali. V průběhu státních závěrečných zkoušek, které jsme

ale úspěšně složili. Bydleli jsme v Českém Těšíně ve třípokojovém bytě společně s manželčinými rodiči a jejím bratrem. Čekali jsme první dítě a já se chystal na roční základní vojenskou prezenční službu. Do Bludova jsem už od toho roku jezdil pouze příležitostně, několikrát ročně, to fakticky trvá dosud.

Co jste dělal po skončení vysoké školy a vědecké aspirantuře?

Dostali jsme se nutně do fáze rozhovoru, která pro mě osobně nebude příjemná. Víte jistě proč. Ještě koncem studia jsem totiž od vedoucího katedry dějepisu dostal přihlášku do KSČ, byl jsem muž, pocházel jsem z tzv. dělnické rodiny, a právě takového potřebovali. Neměl jsem tehdy v úmyslu se politicky angažovat, ale nenašel jsem odvahu v kontextu vznikajících rodinných závazků odmítnout. Podepsal jsem a počátkem července 1975 jsem byl přijat jako kandidát KSČ. Celkem naivně jsem doufal, že když jdu na vojnu, tak se na to nějak zapomene nebo se papíry ztratí. Na vojnu jsem narukoval na Vysokou školu pozemního vojska ve Vyškově. Při pohovoru jsem zamlčel skutečnost, že jsem celkem čerstvý kandidát na členství v KSČ. Papíry za půl roku přišly a s nimi i můj první průšvih, který se vyřešil udělením napomenutí. Nebyl to povedený začátek...

No, rok jsem ve Vyškově učil na zdejší vysoké vojenské škole předmět s dlouhým názvem, ale fakticky se jednalo o dějiny KSČ. V novinách jsem jednoho dne narazil na inzerát, že na Ústavu marxismu – leninismu Vysoké škole báňské v Ostravě (dále jen ÚML VŠB) vypisují konkurz na tzv. odborně technického pracovníka. Netušil jsem moc, o co se jedná, ale přihlásil jsem se, dostal „opuštěák“ na dva dny, navštívil po dlouhé době rodinu a po několika týdnech jsem obdržel oznámení, že jsem v konkurzu úspěš.

Na nové pracoviště jsem nastoupil v září 1976 a byl zařazen do oddělení dějin mezinárodního dělnického hnutí a KSČ. Velmi rychle jsem samozřejmě pochopil, že se jedná o elitní ideologické pracoviště a jaké jsou očekávány od pracovníků přístupy a jaké „hodnoty a pravdy“ mají šířit. Nic ale není černobílé. Našel jsem si okruh lidí, kteří byli schopni kriticky myslet a vzájemně se upozorňovali na podnětné práce v oborech, které učili, zvyšovali si kvalifikaci, skládali rigorózní zkoušky, studovali vědecké aspirantury, postupovali na žebříčku řídicích funkcí...

To jsem dělal samozřejmě také. Nicméně jsem též paralelně vedl každodenní boj o vlastní duši a svědomí, protože jsem viděl, že skutečný život a poměry jsou hodně daleko od toho, co se oficiálně tvrdilo, že se historie zkresluje, mnohé události a osobnosti zamlčují, někdy se jen obyčejně lže... Studenti ale očividně zaregistrovali, že se snažím pohybovat na hraně přípustného, což mně někdy v uvolněné náladě po státnicích také řekli. Trochu to člověku pomáhalo, ale stejně jsem se stále více vnitřně trápil. Zřetelně jsem cítil, že přes veškerou snahu ten svůj vnitřní boj prohrávám...

Víte, dnes se u některých lidí, kteří v minulém režimu morálně selhali, mnohdy mnohem hůře než moje maličkost, tvrdí, že si to selhání už odpracovali. Dokonce se objevilo hnusné selektivní pokrytectví, kdy si někdo už své hříchy odpracoval, a jiní, i kdyby se přetrhli, tak takový odpustek nedostanou. Kategoricky s takovou praxí nesouhlasím! Osobně jsem přesvědčen, že ti, kteří takový problém mají, by se měli po zbytek života chovat tak, aby se již nikdy do podobné situace nedostali. Tady žádný definitivní odpustek typu „už si to odpracoval“ neexistuje.

Navíc ale připomínám, že pro všechny stále platí biblické: „Kdo jsi bez viny, hod' kamenem.“ Ona se totiž vyrojila doslova záplava samozvaných soudců a působí to dost odpudivě. Uvedu případ Jarek Nohavica. Osobně se známe od doby, kdy jsem se přiznal do Českého Těšína. Udržujeme určitý kontakt do dnešních dnů a vím tedy bezpečně, že se jedná nejen o dobrého člověka, ale též o skutečného génia slova a opravdového barda. Za minulého režimu si musel vytrpět pro většinu lidí nepředstavitelné věci. Přesto je neustále veřejně vláčen za údajnou spolupráci s StB a vždy se najde spousta lidiček, co si s chutí plivnou. Nikdy jsem ale nezaregistroval nikoho, kdo by veřejně prohlásil, že mu Jarek ublížil. Prostě část politiků a médií podporuje a využívá stoku, nejen v tomto konkrétním případě, to ale nikdy nevede k dobrým koncům...

Promiňte, to jsem asi trochu odbočil od tématu rozhovoru.

Dostali jsme se k přímé politice, s níž jste spojil nemalou část života. Jak se stalo, že jste byl v červnu 1990 zvolen do České národní rady, tehdejšího parlamentu české části československé federace?

Vidím, že se mi nabízí příležitost, abych se pokusil být věrný zásadě „wie es eigentlich gewesen“, jak tomu skutečně bylo, kterou kdysi pro historiky formuloval Leopold von Ranke. Oba ale máme podobnou odbornou průpravu, takže dobře víme, že to není jednoduché, pokud je to vůbec možné.

Můj případ je téměř ukázkovým důkazem, že když dochází k radikálním společenským zvrátům, tak se do čela politického pelotonu dostávají zcela nové tváře. V tomto procesu přitom hraje velkou roli náhoda. A tak zatímco příslušná vědecká rada projednávala návrh na zahájení habilitačního řízení, na jehož konci jsem mohl být jmenován docentem, v pražských ulicích a postupně i v dalších městech se daly do pohybu události, které vedly ke zhroucení stávajícího režimu.

Zahájení habilitačního řízení bylo sice schváleno, ale mě už nezajímalo. Přes kontakty na Milu Ransdorfa, úžasně vzdělaného, jazykově mimořádně vybaveného a později velmi známého politika, jsem se zapojil do činnosti Demokratického fóra komunistů. Koncem listopadu 1989 pak došlo k neuvěřitelné souhře událostí.

Ostravské televizní studio odvysílalo můj anketní rozhovor na aktuální téma, zhruba ve stejném období jsme se s kamarádem zúčastnili politické diskuse v rozhlase a do třetice na titulní stránce Rudého práva byl otištěn můj dopis redakci, v němž jsem analyzoval důvody, které podle mého názoru vedou ke zhroucení stávající moci.

V tomto mediálním kontextu se počátkem prosince na vysoké škole konala stranická konference. Zde na funkce rezignovalo celé vedení stranické organizace a někteří současně oznamovali, že v KSČ končí. Hledali se noví funkcionáři a delegáti konference se rozhodli využít tu nově vycházející „mediální hvězdu“. Pěkně jsem jim poděkoval.

Netrvalo to ale dlouho. Během asi tří týdnů jsem zdejší stranickou organizaci v souladu se zákonem zlikvidoval, finance a různé dokumenty předal příslušným stranickým orgánům. Kolegové mě ještě stihli navrhnout jako možného kandidáta pro blížící se volby do České národní rady. Stranická komise, která připravovala kandidátky, si mě předvolala, zeptala se, jakou pozici na kandidátce bych si představoval, sdělil jsem jim, že ať mě někde napíší, když si myslí, že to pomůže, že já mám úplně jiné starosti.

A měl jsem. Na škole s námi probíhaly pohovory před komisemi Občanského fóra, které posuzovaly, kdo může zůstat a kdo bude mít smůlu. Ústav marxismu-leninismu byl nakonec samozřejmě zrušen a ze zhruba osmdesáti pracovníků nás mohlo pokračovat, pokud se nemýlím, asi pět a pochopitelně v jiných rolích. Já získal úvazek na ekonomické fakultě, kde jsem v zimním semestru vyučoval hospodářské dějiny.

Upřímně, dodnes nechápu, jak jsem to všechno mohl ve zdraví přežít. Připravovat si přednášky, když nová odborná literatura neexistovala a já musel v polském Těšíně zoufale shánět knižní tituly, které u nás prostě k dispozici nebyly. Naštěstí polština mně nedělá problémy. Paralelně s přípravou na výuku nového předmětu jsem jezdil téměř denně na různé předvolební mítinky, což logicky souviselo s faktem, že jsem byl na kandidátku nasazen jako druhý v pořadí, prý proto, že jsem byl jediný, kdo si nekladal žádné předběžné podmínky. Mám sice jiné vysvětlení, ale budu se tvářit, že tomu věřím...

Předvolební mítinky byly opravdu výživné. Negativní emoce, agrese, někdy člověk opravdu nevěděl, zda se domů vrátí bez úhony. Nu, v té době to bylo celkem pochopitelné. Nakonec volby dopadly pro komunisty až překvapivě dobrým výsledkem, já obdržel přes 15.000 preferenčních hlasů, což bylo opravdu hodně.

Zbývá odpovědět na nevyřčenou otázku, proč jsem nereagoval stejně jako statisíce jiných členů KSČ a tuto stranu neopustil. Nemohl jsem. Svědomí mně totiž říkalo, že by se jednalo z mé strany o definitivní morální krach. Později se ostatně můj táta vyjádřil srozumitelně, když řekl: „Když jsi k nim vstoupil, tak jsem byl našťvaný. Kdybys tehdy utekl, tak bych ti to snad ani neodpustil.“

V parlamentu jste zůstal i po volbách 1992 a po vzniku samostatné České republiky, stal jste se místopředsdou poslaneckého klubu Levého bloku. Na co z té doby nejvíc vzpomínáte?

První volební období 1990–1992 bylo neuvěřitelně hektické, projednávali jsme stovky zákonů, ve výborech i v plénu se zasedalo většinou dlouho do noci, často už nejedlo ani metro a na hotel Košík, kde jsme bydleli, nás musel odvézt přivolaný autobus. Žádné obstrukce a zdržování, kupodivu jen zřídka docházelo k nějakým emotivním výstupům. Všichni jsme věděli, že změny právního prostředí jsou nezbytné a čas je naším společným nepřítelem. Neměli jsme žádné asistenty, poradce, kancelář byla jedna a určená všem členům poslaneckého klubu. V kontextu dnešních poměrů v parlamentu je vlastně až s podivem, jak lidé rozdílných názorů a často i velmi rozdílných životních osudů spolu dokázali vycházet, spolupracovat, a dokonce navazovat přátelství. Pracoval jsem ve výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu. S naprostou většinou členů tohoto výboru jsme se, alespoň jednou ročně, setkávali až téměř doposud. Bohužel, čas je neúprosný a tyto vynikající osobnosti různých oblastí společenského života nás postupně opouštěly. Připomenu například spisovatelku, překladatelku a lékařku Jaroslavu Moserovou, herce Vladimíra Čecha, hudebníka Petra Dudeška, sochaře, malíře a spisovatele Vladimíra Preclíka, ministra, a především vynikajícího lékaře profesora Pavla Klenery... No, zůstávají už jen poslední mohykáni, předseda výboru Josef Vondráček před nedávnem oslavil 95. narozeniny, spisovatelka Eva Kantůrková dokonce už 96., nás pár tehdy nejmladších už také trápí různé neduhy. Takže si už poslední dva roky jen občas zavoláme nebo napíšeme e-mail.

Druhé volební období 1992–1996 už nabývalo trochu jiný charakter. Bylo znát, že aparáty jednotlivých politických stran začaly tvrdě úřadovat a složení předních míst na kandidátkách se stalo předmětem zákulisních jednání a bojů. Levý blok nepředstavoval výjimku. Osobně jsem však pozici ustál, protože jsem ve volbách obdržel téměř třicet tisíc preferenčních hlasů, což vynikalo i v celorepublikovém měřítku. Atmosféra v parlamentu zhoustla, napětí rostlo i v Levém bloku, kde stále více doutnal spor mezi federální a národní reprezentací, kdy postupně končící federální poslanci se chtěli přemístit do senátu, jehož vznik poslanci z České národní rady zablokovali. Spory o název strany a celkovou strategickou orientaci nakonec vyústily v ostrý střet, v němž křídlo, k němuž jsem patřil, prohrálo.

Vybaví se Vám z poslaneckých let nějaký politický úspěch či neúspěch?

Podívejte, v politice se zdánlivý neúspěch může s odstupem času ukázat jako doslova výhra. Nenapadá mě okamžitě nějaký vhodný příklad, ale jeden téměř výstižný si vybavuji. Pár dnů po složení prvního poslaneckého slibu se ve výborech začal projednávat

návrh zákona o poslaneckých platech a náhradách. Návrh obsahoval konkrétní výši platu a vůbec nebral ohled na riziko případné vysoké inflace. Tvrdě jsem návrh zákona zkritizoval s tím, že v dané podobě hrozí riziko, že se poslanci budou muset opakovaně zabývat vlastními platy v situaci, kdy občané mají plnou hlavu existenčních starostí. Tehdy na mě dost ostře zareagovala spisovatelka Eva Kantůrková, znali jsme se doslova jen několik dnů, obvinila mě z populismu a nakonec prohlásila, že přece „deštník se otvírá, až začne pršet“. A ono „pršelo“ co půl roku a poslanci neotvírali deštníky, ale zákon o platech, a zvyšovali si tu konkrétní částku. Občané nadávali, autorita parlamentu utrpěla první vážné šrámy a paní Kantůrková s odstupem času uznala, že jsem měl pravdu a viděl dál než tehdy ona.

Ptal jste se ale na nějaké zřetelnější úspěchy. Tak snad dva příklady za všechny. Celkem si zakládám na přínosu mé maličkosti při vytváření odpovídajícího právního prostředí v oblasti televizního a rozhlasového vysílání, kdy jsem roky působil jako místopředseda Stálé parlamentní komise pro sdělovací prostředky a z toho titulu se stal spoluautorem některých zákonů nebo vznesl návrhy, které byly sněmovnou přijaty, i když jsem seděl v opozičních lavicích. Jeden můj prosazený návrh dokonce vzbuzoval negativní emoce v zainteresovaných kruzích a u různých mediálních analytiků ještě po dlouhá léta. Přitom se jedná o paragraf, který platí do dnešních dnů a jeho účelem je v případě nutnosti zabránit tomu, aby se rada ČT a potažmo vedení ČT zcela vymklo jakékoliv parlamentní kontrole.

Druhý zmíněný příklad spadá do oblasti školství a naznačuje, že někdy jsou opravdu nezbytné kompromisy, politické dohody a zákulisní jednání. Konkrétně se jednalo o návrh zákona, kterým se zřizovala Ostravská univerzita. Když se totiž tento zákon projednával na půdě garančního výboru, tak jej výbor svým usnesením zamítl, což byl velký průšvih, protože se tím výrazně snížily šance na jeho přijetí v plénu. Viděl jsem zděšené výrazy přítomných představitelů této vysoké školy a rozhodl se k akci. Navrhl jsem přerušit jednání výboru a vyhlásit krátkou přestávku. Během ní jsem se sešel s vlivným zástupcem ODS v tomto výboru, předložil mu nabídku, kterou „nelze odmítnout“ a děly se věci. Po obnovení jednání výboru jsem navrhl revokovat původní zamítavé usnesení, vznesl naopak návrh na souhlasné stanovisko, což bylo většinou hlasů přijato a o pár týdnů později dopadlo pro Ostravskou univerzitu dobře i hlasování v plénu.

Po roce 1998 začala etapa Vašeho života, kdy jste se stal součástí výkonné moci – nejprve na ministerstvu, pak na Úřadu vlády, ještě později na krajském úřadě. Jaké jsou Vaše vzpomínky na tuto dobu?

Řečeno sportovním slovníkem hrajete na hřišti s jiným povrchem a platí dost odlišná pravidla hry. Nicméně i zde jsem musel tvrdě pracovat, abych obstál a udržel

se v sestavě. (Promiňte, ale ten slovník je asi důsledkem probíhajícího mistrovství světa ve fotbale).

Na ministerstvu školství jsem si poprvé vyzkoušel, co znamená pracovat do naprostého vyčerpání. Jednoho náročného dne, po předchozích také náročných, jsem od rána řešil průšvih za průsvihem. Kolem 11 hod. jsem si vzpomněl, že mám nejpозději do hodiny poslat Učitel-ským novinám článek, který jsem slíbil. Rychle jsem ho napsal a když odešel emailem do redakce, tak se mi sice ulevilo, ale současně jsem cítil, jak se se mnou začíná točit celý svět. V tu chvíli vstoupila do mé kanceláře poradkyně ministra, která „v civilu“ působila jako patoložka. Ještě jsem zažertoval, že má zákazníka, ale pak už si jen pamatuji, že v sanitce nějaký hlas říká: „Franto, roztoč to, odchází nám!“ Naštěstí se nejednalo o infarkt, ale „jen“ o naprosté vyčerpání organismu.

Nebylo se ale co divit. Prvním náměstkem ministra jsem se totiž nestal „po známosti“, ale proto, že dosavadní náměstek nebyl schopen zajistit zpracování střednědobé koncepce rozvoje resortu, kterou měl ministr předložit vládě. Pouhý týden před vypršením termínu suše oznámil, že dokument prostě neexistuje. Ministr zůstal jako opařený, protože tušil, že mu takové selhání u premiéra Miloše Zemana neprojde. Zoufale se na mě obrátil se žádostí o radu. Konstatoval jsem, že má jedinou šanci – vytvořit krizový tým, postavit do čela člověka, k jehož schopnostem má důvěru a svěřit mu prakticky neomezené pravomoci vůči úřadu a uložit mu, aby vedení ministerstva tuto koncepci předložil do tří dnů (stávající náměstek měl na totéž půl roku). Ministr souhlasil a ten dobrák tímto úkolem pověřil mě. Požádal jsem o spolupráci tehdejšího druhého náměstka (věděl jsem, že to je taková šedá eminence úřadu), obsadili jsme jednu velkou kancelář, asistentky vařily kávu, kupovaly bagety a cigarety – a v požadovaném termínu bylo hotovo. Vláda naši koncepci schválila, ostatním resortům je pouze vzala na vědomí... A ministr stávajícího prvního náměstka odvolal a přes moje protesty mě jmenoval na jeho místo (opravdu jsem tuto funkci nechtěl, neměl jsem chuť zažívat mediální kampaň proti mé osobě kvůli minulosti a bývalému členství v KSČ).

Z titulu prvního náměstka ministra jsem se podílel na velké řadě důležitých jednání a projektů. Zmíním jen dva případy. První je trochu pikantní. S představiteli školských odborů jsem totiž dohodl, že v průběhu funkčního období stávajícího ministra nebudou vyhlašovat stávkovou pohotovost ani stávkovat a že všechny případné spory se budou řešit jednáním. Ministr měl zase vydat vyhlášku, kterou vrátí výši úvazku učitelů na bývalou úroveň. Dohoda, že odbory nebudou stávkovat, byla opravdu velmi neobvyklá a dělala předsedovi odborů u odborových funkcionářů zlou krev. On se omlouval tím, že jsem z Ostravska a že jsem jej při jednání utahal slivovicí. Byla to jen částečně pravda, nepocházím přece z Ostravska. Já o těch jeho výmluvách dlouho nevěděl. Proto jsem pořád nemohl pochopit, proč mně všichni při různých příležitostech strkají do ruky slivovici. Pak mně to došlo...

Druhý případ je společensky závažnější. Funkce prvního náměstka ministra zahrnovala zodpovědnost za velmi širokou a různorodou agendu od ekonomiky, rozpočtu, legislativy, zahraničních vztahů, personálních záležitostí až po přímo řízené organizace, jako byly např. Ústav pro informace ve vzdělávání, Výzkumný ústav pedagogický, Dům zahraničních služeb atd. Všechny projekty, které měly průřezový charakter, měl na krku samozřejmě první náměstek.

Právě z uvedeného důvodu jsem dostal také za úkol organizačně a personálně zajistit zpracování Národního programu rozvoje vzdělávání v ČR. Vznik tohoto naprosto ojedinělého dokumentu, prvního tohoto typu po listopadu 1989, si vyžádalo obrovské úsilí všech zúčastněných. Měl jsem ale šťastnou ruku při výběru lidí. Roli hlavního odborného garanta a vedoucího týmu jsem nabídl profesoru Jiřímu Kotáskovi. Stalo se to během společné jízdy autem na nějaké jednání a pan profesor se úkolu chopil s úžasnou vervou až zarputilostí, pojal tento dokument jako životní úkol. Především díky jemu tzv. Bílá kniha vznikla a obstála u široké odborné veřejnosti doma i v zahraničí. Profesor Jiří Kotásek zemřel pět let po jejím schválení a vydání.

V případě Úřadu vlády ČR by bylo vzpomínek a historie na tři knihy. Omezím se ale na konstatování, že právě tady jsem dosáhl těžko překonatelného rekordu. Zastával jsem zde totiž pozici ředitele kanceláře vedoucího Úřadu vlády ČR. To je velmi důležitá, chcete-li vlivná funkce. Vaše kancelář je vedle kanceláře šéfa úřadu, obě kanceláře jsou propojeny společnými dveřmi, vašimi rukami projdou prakticky všechny dokumenty určené vedoucímu k podpisu nebo rozhodnutí, máte přehled o návštěvách, účastníte se mnohdy důvěrných porad... A nyní si uvědomte, že jsem tuto funkci zastával u pěti vedoucích úřadu vlády a sloužil tak nepřímým čtyřem předsedům vlády. Přitom platí téměř železné pravidlo, že každý nový premiér si přivede nového šéfa úřadu a ten si instaluje vlastního ředitele kanceláře. Nikdy předtím a zatím nikdy potom se nestalo, aby jeden člověk sloužil na tak citlivé pozici tolika šéfům. Neptejte se, jak se mi to podařilo. To byste musel připravit zvláštní vydání Bludovanu.

Můj pátý vedoucí úřadu po několika měsících instaloval na mé místo dámu, která mu byla důrazně doporučena v rámci nějakých vládních koaličních dohod. S ohledem na fakt, že jsem úspěšně prošel prověrkami a byl tudíž držitelem osvědčení Národního bezpečnostního úřadu na stupeň „tajné“, nabídl mně, abych převzal funkci ředitele bezpečnostního odboru, což jsem přijal. Mnou řízený odbor zajišťoval technickou ochranu budovy Úřadu vlády ČR a tajnou spisovnu. Byla to mnohem klidnější agenda, ale celkem zajímavá. Přesto jsem přivítal, když na můj mobil zavolaal budoucí hejtmán Moravskoslezského kraje a požádal mě, abych řídil jeho kancelář až bude zvolen do funkce. Rád jsem přijal. Chtěl jsem už být po 16 letech konečně s rodinou.

Řeknete nám i něco o své rodině?

Jsem ženatý už více než padesát let. Manželka působila celý život jako učitelka na základní škole s aprobací jazyk český – angličtina. Bydlíme ve třípokojovém bytě, který nám byl přidělen tři roky po svatbě. Máme dvě dcery, které se překvapivě staly učitelkami základní školy. Starší na druhém stupni, mladší na prvním stupni. Máme vnučku a dva vnuky. Všichni zatím studují různé obory na vysokých školách.

Jaké máte koníčky?

Jsem z rodu Suralů, takže jsem houbař. Jezdím na kole, hodně často a hodně daleko, chodím po horách, rád cestuji, mám předplatné do Těšínského divadla, občas jsem mu nevěrný na představeních divadelních souborů v Ostravě, Karviné nebo Trinci. Méně než dříve chodíme do kina, když má ale koncert Jarek Nohavica, tak bojujeme o lístky. Večer nesundám sluchátka z uší, protože poslouchám hudbu, od vážné muziky po country. Dříve náruživý čtenář, který četl vše, co přišlo pod ruku, se změnil a hrozně si vybírá...

Máte v Bludově nebo okolí nějaké oblíbené místo?

Tak to je zatím ta nejsložitější otázka, co jste mi položil. Nabídl jste mně, že nemusím na všechny odpovídat, tak já si tu možnost nyní vyberu. Dělán to v zájmu zachování duševního zdraví, protože těch míst je opravdu hodně, já si asi nedokážu vybrat a hrozí přepálení mozkových spojení.

Co byste vzkázal Bludovu a Bludovákům?

Moje manželka říká, že Bludov je nejkrásnější obec, jakou kdy viděla a já s ní naprosto bezvýhradně souhlasím, což je v našem více než padesátiletém manželství pořád celkem vzácný okamžik. Svým zdejšími kamarádům, spolužákům, sousedům, známým a vůbec všem Bludovákům se veřejně přiznám, že jim trochu závidím možnost žít na tak po všech stránkách úžasném místě. Asi sám z mých slov cítíte, že se do nich nezadržitelně vkrádá lítost z toho, že mě osud zavalil do míst, kde se sice dá prožít hezký život, ale holt už nikdy jsem na nich neviděl za ranního rozbřesku tak nádherné křemenáče jako na Hrádku a už nikde jsem nenašel tak mystické místo k rozjímání jako u Kostela Božího Těla, prostě u kostelíčka...

Pane doktore, děkuji Vám za upřímná slova, která jsou vlastně jakýmsi vyznáním. Mám radost, že i když spolu nemusí lidé stoprocentně souhlasit v názorech na vývoj politiky a společnosti, mohou se vzájemně respektovat. Díky za Vaši službu ve všech veřejných funkcích. Přeji Vám, ať ještě dlouho můžete jezdit často a daleko na kole, ať můžete hledat a nalézat houby – třeba ještě i ty křemenáče na Hrádku, ať se radujete z rodiny a ať můžete ještě dlouho jezdit nejen za svými početnými příbuznými do našeho i Vašeho Bludova.

Stanislav Balík ml.

foto: archiv Jaroslava Sourala

XXXI. ročník
Svatováclavské drakiády
 pondělí 28. září 2026 od 14:00 na Brusné

Který drak?
 ... doletí nejdál ...
 ... bude nejkrásnější ...
 ... předvede krkolomný pád ...

Skautské středisko Františka Pecháčka Bludov z. s.

@jirak.bludov

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

VZPOMÍNKA

Dne 14. září 2026 to bude už 15 let,
kdy nás opustil pan

Petr Bezděk

Čas plyne, život jde dál ale v srdci zůstáváš
navždy. Rodina

Dne 24. srpna 2026 uplynuly 3 roky,
kdy nás opustila paní

Jiřina Jarmerová

Za tichou vzpomínku děkujeme všem,
kdo jste ji znali. S úctou a láskou vzpomíná
milující rodina

Dne 22. června 2026 jsme se v chrámu Páně sv. Jiří
v Bludově naposledy rozloučili s panem

Josefem Hrochem,

který zemřel 15. června 2026. Chtěli bychom na tomto
místě poděkovat všem přátelům a známým za účast,
projev upřímné soustrasti a květinové dary.

Manželka Emilie a dcery s rodinami

POZVÁNKA NA AKCE:

- 5.9. 8:00 XXXIV. Výšlap za bludovským špekáčkem
/start i cíl zahrada KD/
5.9. 13:00 Ke kostelíčku na pivo /areál kostelíčku/
5.9. 13:00 Pouť ke sv. Rozálii do kostelíčka Božího Těla
/kostelíček/
6.9. 10:00 Pohádkový les /kostelíček a okolí/
6.9. 10:30 Pouť ke sv. Rozálii do kostelíčka Božího Těla
/kostelíček/
8.9. 16:00 Bludovský čtenářský klub /knihovna/
11.9. 18:00 Žerotínové – Křest ohněm (křest komiksu)
/zámek/
12.9. 15:00 Den otevřených dveří na bludovském zámku
/zámek/
12.9. 18:00 Otisky duší – prodejní výstava obrazů
a šperků /oranžerie/
12.9. 17:00 Pietní setkání k počtě žerotínského rodu
/hrobka/
13.9. 16:00 Ivan Fíla – autorské setkání /zámek/
20.9. 16:00 Pohádka na zámku: Lakomá Barka /zámek/
26.9. 14:00 Odhalení Památníku sv. Jiří
/sraz u sochy Panny Marie Lurdské/
28.9. 14:00 XXXI. ročník Svatováclavské drakiády /Brusná/
29.9. 15:00 Paměťové hrátky /KD/
2.10. Burčáková slavnost /Kavárna v oranžerii/

Jubilanti

V měsíci září oslaví
významné životní jubileum:

Bronislava Divišová

Ludmila Stonová

Karla Valentová

Marcela Čmakalová

Anna Chalupová

Milena Janíčková

Jiřina Sadilová

Jiří Hampl

Marie Jančová

Antonín Sedláček

Dana Kunertová

František Konečný

Naším spoluobčanům přejeme
pevné zdraví, mnoho štěstí a radosti ze života!

Dne 3. září 2026 oslaví paní Karla Valentová

90. narozeniny

*Všechna nejlepši
ke krásnému životnímu jubileu,
hodně štěstí, zdraví, radosti
a spokojenosti do dalších let
přeji dcery s rodinami.*

Naší mamince
Mileně Janíčkové
k jejím 70. narozeninám

přejeme hlavně pevné zdraví,
spokojenost a krásné chvíle
s rodinou.

At' máš stále dost sil na všechny
výlety, horské túry a toulky přírodou,
které máš tak ráda.

At' Ti život přináší radost
a každý nový den něco hezkého.

*S láskou Tvé dcery
Petra, Jitka, Radka*

Rodina Mornstein-Zierotin a Obec Bludov srdečně
zvou všechny malé i velké na představení

POHÁDKA NA ZÁMKU: LAKOMÁ BARKA

Marionetová pohádka na motivy příběhu Jana Wericha
Hraje: Divadlo Vanička

v neděli 20. září 2026

v 16:00 h

venkovní pódium u vinárny na zámku Bludov

V případě nepříznivého počasí v koncertním sále
zámku Bludov

vstupné 100 Kč

Kulturní dům Bludov

POHÁDKA NA ZÁMKU: LAKOMÁ BARKA

Kulturní dům Bludov ve spolupráci s rodinou Mornstein-Zierotin chystá v září představení pro nejmenší. Loutkový příběh na motivy Jana Wericha – Lakomá Barka se bude konat na zámku v neděli 20. září od 16 hodin, a to v parku u někdejší vinárny. V případě nepříznivého počasí by se akce přesunula do prostor koncertního sálu.

Veselý a pravdivý příběh z knihy Fimfárum v loutkohereckém podání vypráví o vesnici Dejvice a jejích obyvatelích. Nic totiž nesplete člověka tolik jako jméno vesnice Dejvice. Řekli byste, že název vesnice Dejvice je od slova DEJ_VÍCE. Ale ono je to v této vesnici úplně naopak. Lidé z Dejvic škludlí jeden více než druhý. Nejlakotnější držgrešle ze všech je Lakomá Barka. A proč se o ní říká, že je lakomá a je lakomá jen Barka? A proč se Barka ocitne v nesnázích? Anebo je to ve vesnici Dejvice ještě úplně jinak?

Představení je vhodné pro děti od tří let. Vstupné činí 100 korun, k dispozici bude na místě hodinu před začátkem představení.

XXXIV. VÝŠLAP ZA BLUDOVSKÝM ŠPEKÁČKEM

SOBOTA 5. ZÁŘÍ 2026

REGISTRACE ÚČASTNÍKŮ 8-9 HODIN, START I CÍL ZAHRADA KD BLUDOV

Trasy méně náročná (6 km)
a pro zdatné (13,3 km) - trasy v QR kódech

Při návratu opékání špekáčků - dar Bludovská a. s.

Dárek pro nejstaršího účastníka

startovné 30 Kč

Trasa může být v případě nečekaných okolností změněna.

ZA BLUDOVSKÝM ŠPEKÁČKEM

První zářijová sobota bude patřit tradičnímu Výšlapu za bludovským špekáčkem. Účastníci se vydají na pochod kolem Bludova již po čtyřiatřicáté, a to 5. září. Startuje se od 8 do 9 hodin ze zahrady kulturního domu.

Kromě dobré nálady a pohybu na čerstvém vzduchu na turisty a výletníky čekají také špekáčky lokálního producenta Bludovské a. s., která takto tradiční akci podporuje.

Také letos se bude začínat i končit v zahradě kulturního domu. Připraveny jsou dvě trasy – kratší i pro kočárky v délce zhruba 6 km a delší pro zdatnější turisty přes 13 km. Na všechny zdatné i sváteční turisty se těší Sbor pro občanské záležitosti Bludov a BLUTU, bludovští turisté, kteří se na akci organizačně podílejí. Startovné činí 30 korun. Na místě pak bude k dispozici drobné občerstvení.

Sousedské zahradní posezení

**Bludov, zahrada Kulturního domu,
sobota 19. 9. 2026 ve 14:00 hodin**

**Program: Laserová střelnice
Malování na obličej
Hry pro nejmenší
Balonky**

**Zahraje, zazpívá a možná i zatančí
multiinstrumentalista
Tomáš Wurst**

Občerstvení zajištěno : pivo, guláš, cukrová vata

**Zvou pořadatelé: Dobrodružná Morava, z.s. ve
spolupráci s MO ANO Bludov**

Obec Bludov srdečně zve v rámci svého projektu
"Chytrá hlava, šikovné ruce"
na komunitní setkání pro seniory

PAMĚŤOVÉ HRÁTKY

**úterý 29.9.2026 od 15 do 16 hodin
Kulturní dům Bludov - přízemí "kavárna"**

Nezapomeňte psací potřeby, brýle a dobrou náladu.

KONTAKT: Gabriela Flašarová, tel. 737 549 522, email: flasarova@ou.bludov.cz

POKUD NECHODÍTE PRAVIDELNĚ, JE NUTNO SE PŘEDEM PŘIHLÁSIT.

**Nadační fond „Okolo Bludova“ a Obec Bludov
vás zvou na**

Odhalení Památníku sv. Jiří

Bludov, sobota 26.9.2026, 14: 00 hod.

**14:00 hodin sraz účastníků u sousoší Panenky Marie –
dolní konec a odchod k Památníku sv. Jiří pod Brunou**

- slavnostní přivítání účastníků zástupci pořadatelů (Obec Bludov, Nadační fond Okolo Bludova) a požehnání památníku sv. Jiří
- po ukončení přechod účastníků slavnosti do Kavárny v Oranžerii, kde bude podáváno drobné občerstvení

**PAVLA
MÁDROVÁ**

**OLGA SHAABAN
ZEMČÁKOVÁ**

OTISKY DUŠÍ

prodejní výstava obrazů a šperků

ZÁŘÍ 2026 ZÁMECKÁ ORANŽERIE BLUDOV

VERNISÁŽ VÝSTAVY 12. 9. V 18 HODIN

**Na vernisáži proběhne malá módní přehlídka
autorských šperků
z tepané nerezové oceli a minerálů**

Divadelní soubor Natalie Venturové uvádí

Zítřka to roztočíme, drahoušku!

Adaptace divadelní hry
podle kultovní filmové komedie

Režie a úprava: Jaroslav Slánský
Výprava: Jan Fanta
Produkce: Ivana Urválková

Obsazení: Valérie Zawadská, Dušan Sitek,
Kristýna Kociánová, Libor Jeník, Natalie Venturová,
Zbigniew Kalina / Radovan Snitil, Daniel Kořán
Veronika Svojtíková / Romana Sittová

www.divadlonatalie.cz

Kulturní dům Bludov | 20.11.2026 | 19:00

 Vstupné předprodeje do 31.10. 530 Kč, od 1.11. 600 Kč

ZÍTŘKA TO ROZTOČÍME, DRAHOUSKU S VALÉRIÍ ZAWADSKOU

Kulturní dům Bludov uvede v pátek 20. listopadu od 19 hodin divadelní adaptaci kultovní filmové komedie *Zítřka to roztočíme, drahoušku*. Příběh vychází z filmu režiséra Petra Schulhoffa z roku 1976. Na jevišti jej ve volném zpracování převedl a zrežiroval Jaroslav Slánský. Inscenaci uvede ve velkém obsazení Divadlo Natalie Venturové.

Komedie líčí dlouholetý sousedský spor rodin Novákových a Bartáčkových. Obě manželské dvojice žijí ve starém pavlačovém domě, kde mezi nimi po léta panuje urputný boj plný naschválů, zlomyslností a poťouchlých žertů. Ani rozhodnutí o demolici činžáku jejich konflikt neukončí. Po přestěhování na sídliště totiž rodiny opět získají byty vedle sebe a kolotoč vzájemných schválností se znovu roztočí.

V rolích Evžena Nováka a Boženy Novákové se představí Dušan Sitek a Valérie Zawadská, Karla Bartáčka a Alenu Bartáčkovou ztvární Libor Jeník a Kristýna Kociánová. V inscenaci účinkují také další skvělí herci, mimo jiné Natalie Venturová či Daniel Kořán.

Vstupné v předprodeji činí 530 korun. Od 1. listopadu bude vstupenka stát 600 korun. Předprodej včetně rezervace míst zajišťuje platforma smsticket, vstupenky je možné zakoupit také osobně v kanceláři Kulturního domu Bludov.

G'OLDIES PARTY NO. 4
DISKOTÉKA PRO VŠECHNY GENERACE

MOŽNÁ PŘIJDE I KOUZELNÍK

7. 11. 2026 | 19:00

DJ KAMIL,
SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ KOSTÝM,
OBČERSTVENÍ, TOČENÉ
PIVO... A MOŽNÁ PŘIJDE
I KOUZELNÍK! MINITANEČNÍ
KURZ HOREČKA SOBOTNÍ
NOCI

 **vstupné předprodeje online
a v KD Bludov 200 Kč,
na místě 250 Kč**

 Předprodej vstupenek

G'OLDIES PARTY NABÍDNE HUDBU, TANEC I KOUZLA

Kulturní dům připravuje další ročník oblíbené G'oldies party – taneční party pro všechny generace. Večer s pořadovým číslem čtyři ponese podtitul Možná přijde i kouzelník, který napovídá, že tentokrát nepůjde jen o hudbu a tanec, ale také o magii a zábavu v kouzelnickém stylu.

Párty se uskuteční v sobotu 7. listopadu od 19 hodin. Součástí programu bude krátký taneční workshop a soutěž na kouzelnické téma. Organizátoři zároveň vyzývají návštěvníky, aby dorazili ve stylovém kostýmu inspirovaném stejnojmenným zábavným pořadem, který byl populární v 80. letech. Kreativitu se meze nekladou a nejzajímavější kostým čeká ocenění.

Vstupenky jsou letos k dispozici také v online předprodeji prostřednictvím sítě smsticket s možností rezervace místa. Zakoupit je lze rovněž v kanceláři kulturního domu. Cena v předprodeji činí 200 korun, od pátku 6. listopadu pak vstupné vzroste na 250 korun.

Chybět nebude ani občerstvení s nabídkou čepovaného piva a dalších pochutin.

bh

Spolek pro Kostelíček Božího Těla
srdečně zve všechny děti i rodiče na

POHÁDKOVÝ LES

6. září 2026
od 10:00 do 16:00

u kostelíčka Božího Těla

Děti čeká spousta zábavy a zážitků. Máme
připraveny soutěže s motivy těch nejznámějších
pohádek. Pohádkový les bude probíhat souběžně s
tradiční poutí. Občerstvení na místě zajištěno.
Těšíme se na vás.

**SPOLEK PRO KOSTELÍČEK BOŽÍHO TĚLA A PIVNÍ BAR
NA LOK ŠUMPERK ZVOU**

KE KOSTELÍČKU NA PIVO

5. ZÁŘÍ OD 13:00

POUTNÍ AREÁL KOSTELA BOŽÍHO TĚLA

- PIVOVAR BLUD
- PIVOVAR JADRNÍČEK
- PIVOVAR POLIČKA
- PIVOVAR ZLOSIN
- A DALŠÍ...

PŘÍSPĚVKEM ZA KAŽDÉ PIVO ZÍSKÁVÁME PODPORU
PRO ROZVOJ TOHOTO POUTNÍHO MÍSTA.

WWW.PROKOSTELICEK.CZ

HUDBA PRO DĚTI, RODIČE I SENIORY: KLAVÍR/KLÁVESY (PŘÍPADNĚ ZOBCOVÁ FLÉRNA)

Hudba zlepšuje soustředění, paměť i náladu, posiluje
trpělivost i sebevědomí - v každém věku. Od září
otevíráme v Obecním klubu KD Bludov individuální
i párové lekce hry na klavír/klávesy (případně zobcovou
flétnu) a hudební teorii pro děti od 6 let, dospělé
i aktivní seniory.

Učení je přátelské a bez stresu: od úplných začátků
po oblíbené písničky, s jasnými kroky a viditelným
pokrokem každý týden.

Vítání jsou i ti, kteří si chtějí splnit přání naučit se
hrát, i rodiče/prarodiče, kteří chtějí podpořit své děti
u nástroje.

*O mně: Jsem Pavla, pedagožka a hudebnice. Kombinuji
oblíbené skladby s jasnou technikou a individuálním
přístupem ke každému. Výsledkem je společné hraní
s radostí a bez tlaku na výkon.*

ÚVODNÍ SETKÁNÍ A MOŽNOST PŘIHLÁŠENÍ:
čtvrtek 10.9.2026, 16:00 - 18:00 hod., KD Bludov

Rezervace a dotazy:

Pavla Nejdlá tel.: 732 826 291

e-mail: pavli.ne@centrum.cz

**Počet míst je omezený - prosím napište
nebo zavolejte předem.**

Místní knihovna Bludov a KD Bludov zvou na

Bludovský čtenářský klub

Přijďte sdílet knižní zážitky s ostatními!

Téma: Karel Čapek, autor a osobnost (libovolná kniha od Karla Čapka nebo o Karlu Čapkově)

**v úterý 9. září 2026
od 16 do 17:30**

v Místní knihovně Bludov

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BLUDOV A SPOLEK
PRO KOSTELÍČEK BOŽÍHO TĚLA VÁS ZVOU**

5.9. - 6.9.2026

NA POUŤ KE SV. ROZÁLI DO KOSTELÍČKA BOŽÍHO TĚLA

SOBOTA: 13:00 KE KOSTELÍČKU NA PIVO

16:00 BENEFIČNÍ KONCERT SBORU TYNŮVY

NEDELE: 10:30 POUTNÍ MŠE SVATÁ

10:00 - 16:00 POHÁDKOVÝ LES PRO DĚTI

13:30 VARHANNÍ KONCERT - MARTIN BUREŠ

14:00 DIVADÉLKO S RADOSTÍ - POHÁDKA PRO DĚTI

15:00 SVÁTOSTNÉ POŽEHNÁNÍ

BUDE PŘIPRAVEN DOPROVODNÝ PROGRAM PRO DĚTI I
DOSPĚLÉ, HARMONIKÁŘ, SKÁKACÍ HRAD, MALOVÁNÍ NA
OBLIČEJ, STÁNKY NABÍDNOU LANGOŠE, BRAMBORÁKY,
GULAŠ, DOMÁCÍ LIMONÁDY, PIVO, FRIZZANTE, SPRITZ,...
VEŠKERÝ PŘÍJEM BUDE VĚNOVÁN NA ROZVOJ TOHOTO
POUTNÍHO MÍSTA.

ZÁMEK BLUDOV NABÍDNE TŘI AKCE V RÁMCI DNŮ EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ

Zámek Bludov se v rámci Dnů evropského dědictví od pátku 11. do neděle 13. září 2026 více otevře veřejnosti. V průběhu tří dnů nabídne křest grafického románu, den otevřených dveří i setkání se spisovatelem a filmovým režisérem Ivanem Fílou. Program připravují rodina Mornstein-Zierotin, Nadace Karla staršího ze Žerotína, obec Bludov a Kulturní dům Bludov.

rodina Mornstein-Zierotin, Nakladatelství Mlýn, s.r.o.,
Nadace Karla st. ze Žerotína a Kulturní dům Bludov

srdečně zvou

všechny příznivce moravské historie a zároveň fanoušky
KOMIKSOVÉ LITERATURY
na autorské uvedení grafického románu

ŽEROTÍN - KŘEST OHNĚM

úvodní řeč:

KAREL A KAREL
JEDNO JMÉNO A DVA ŽIVOTOPISY

pronese

největší český znalec života Karla st. ze Žerotína
prof. PhDr. Mgr. Tomáš Knoz Ph.D.
z Masarykovy univerzity v Brně

autorem knihy je výtvarník a režisér

Lubomír Hlavsa
držitel ceny Muriel

(nejvyšší ocenění pro komiksového tvůrce v Česku)
je také režisérem celovečerního filmu „Jako letní sníh“ (2021),
jednoho z posledních filmových životopisů o Učiteli národů

akce se koná

11. ZÁŘÍ 2026, V 18 HODIN
na Zámku Bludov

Žerotín v komiksu

První akcí bude v pátek 11. září od 18 hodin křest grafického románu Křest ohněm. Publikace je prvním dílem plánované trilogie Žerotín a prostřednictvím komiksu přibližuje život Karla staršího ze Žerotína v letech 1588 až 1606. Čtenáři se seznámí s jeho prvními válečnými zkušenostmi, působením ve funkci moravského zemského soudce i osobními životními ztrátami. Karel starší ze Žerotína během sledovaného období postupně přišel o tři manželky.

Další díly trilogie mají zachytit povstání českých stavů, pražskou defenestraci, bitvu na Bílé hoře, popravu 27 českých pánů a počátky rekatolizace. V příběhu se objeví také Jan Amos Komenský a další významné osobnosti českých a moravských dějin.

Křest se uskuteční za účasti autora Lubomíra Hlavsy a historika prof. Tomáše Knoze z Masarykovy univerzity v Brně. Prof. Knoz patří k předním odborníkům na život a působení Karla staršího ze Žerotína.

Autor Lubomír Hlavsa letos obdržel cenu Muriel, nejvýznamnější české ocenění v oblasti komiksové tvorby. Je také režisérem filmu Jako letní sníh, který pojednává o Janu Amosu Komenském.

Den otevřených dveří

V sobotu 12. září pozve rodina Mornstein-Zierotin veřejnost na Den otevřených dveří na bludovském zámku. Program začne dětskými prohlídkami, které se uskuteční od 15 do 17 hodin. V 19 hodin bude následovat slavnostní představení „Afrického koutku“. Večer vyvrcholí netradičními prohlídkami zámku při svíčkách, naplánované od 20 do 22 hodin.

RODINA MORNSTEIN-ZIEROTIN A OBEC BLUDOV SI VÁS
DOVOLUJÍ POZVAT NA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ NA BLUDOVSKÉM ZÁMKU

V SOBOTU 12. ZÁŘÍ 2026

PROGRAM:

- 15:00-17:00 DĚTSKÁ PROHLÍDKA
- 19:00 SLAVNOSTNÍ PŘEDSTAVENÍ
AFRICKÉHO KOUTKU
- 20:00-22:00 PROHLÍDKA
PŘI SVÍČKÁCH

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Setkání s Ivanem Fílou

Nedělní program bude patřit Ivanu Fílovi, českému filmovému režisérovi, scenáristovi, spisovateli a fotografovi. Fíla vystudoval režii a scenáristiku na filmové fakultě v Kolíně nad Rýnem. Jako režisér na sebe upozornil například celovečerním filmem *Lea*, který získal řadu mezinárodních ocenění. Je také autorem filmu *Král zlodějů* a několika dokumentárních snímků. Bludovští obyvatelé se už setkali s Ivanem Fílou coby fotografem. Právě jeho snímky jako první zdobily v roce 2021 Galerii Adolfa Kašpara.

Letošní bludovské setkání se zaměří na jeho román *Tisíc očí*, který vyšel v roce 2025 v nakladatelství Jota. Kniha inspirovaná skutečnými událostmi je rozsáhlou rodinnou ságou, jejíž děj sahá od druhé světové války až do současnosti. Román propojuje několik časových rovin a otevírá témata viny, trestu, pomsty, odpuštění a odpovědnosti za minulost.

Dny evropského dědictví

Dny evropského dědictví (European Heritage Days, EHD) jsou celoevropskou kulturně-poznávací akcí, která se koná každoročně v září. Jejich cílem je zpřístupnit veřejnosti významné historické památky, kulturní instituce a další zajímavá místa, včetně objektů, které běžně nebývají přístupné nebo jsou přístupné jen omezeně. Součástí programu bývají také komentované prohlídky, přednášky, výstavy, koncerty a další doprovodné akce.

kmz, bh

RODINA MORNSTEIN-ZIEROTIN A OBEC BLUDOV ZVOU NA

Dny evropského dědictví

ZÁMEK BLUDOV
11. - 13. 9. 2026

11. 9. 18:00 KŘEST GRAFICKÉHO ROMÁNU S NÁZVEM KŘEST OHNĚM

12. 9. DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
15:00 DĚTSKÁ PROHLÍDKA
19:00 PŘEDSTAVENÍ AFRICKÉHO KOUTKU
20:00 PROHLÍDKA PŘI SVÍČKÁCH

13. 9. 16:00 SETKÁNÍ S IVANEM FÍLOU, AUTOREM ROMÁNU TISÍC OČÍ

Ivan Fíla

13.9.2026
16:00

Autorské setkání

s oceňovaným filmovým režisérem, scenáristou, spisovatelem a fotografem nad jeho novou bestsellerovou knihou *Tisíc očí*

v koncertním sále zámku Bludov
vstupné 100 Kč

POZVÁNKA NA PIETNÍ SETKÁNÍ K POCTĚ ŽEROTÍNSKÉHO RODU

Vážení občané z Bludova a širokého okolí, za nás pořadatele ze spolku Moravská národní obec si dovoluji vás co nejsrdečněji pozvat do místní rodové hrobky jedné z nejvýznamnějších moravských šlechtických dynastií – Žerotínů. Setkání se uskuteční

v sobotu 12. září 2026.

Sraz účastníků je v 17:00 hodin přímo u hrobky, která byla přistavěna přímo k dominantě obce, sakristii kostela svatého Jiří.

Tato společenská akce se koná ku 462. výročí narození nejvýznamnějšího představitele žerotínského rodu, politika a diplomata, moravského zemského hejtmána - Karla staršího ze Žerotína (15. září 1564 - 9. října 1636). Tento velmi vzdělaný a zásadový člověk mimo jiné vždy dbal na ochranu práv a svobod Markrabství moravského. Díky svému diplomatickému umu byl uznáván nejen svými přívrženci, ale většinou také názorovými oponenty a odpůrci. Za éry působení tohoto velkého Moravana se země Morava stala svrchovaným a samostatným subjektem mezinárodního práva. Samozřejmě budou zmíněny také další výrazné osobnosti z řad Žerotínů. Například Karlův otec Jan starší ze Žerotína nebo třeba dlouholetý poslanec Moravského zemského sněmu a Říšské rady, moravský místodržící Karel Emanuel ze Žerotína.

Vážení příznivci Moravy a její historie, přijďte se s námi poklonit světlé památce zde pochovaných Žerotínů. Pro nás pořadatele bude velkou ctí, pokud se budou také letos setkání účastnit představitelé domácího rodu Mornstein-Zierotin a zástupci samosprávy obce Bludov. Budeme se těšit na setkání.

*Za pořadatele
Stanislav Blažek, místopředseda
Moravské národní obce, z.s.*

UDÁLO SE

KÁVOVÁ AKCE PŘILÁKALA KE KOSTELÍČKU STOVKY NÁVŠTĚVNÍKŮ

V sobotu 15. srpna ožil poutní areál u kostelíčku Božího Těla dalším ročníkem akce Ke kostelíčku na kafe. Také letos jsme chtěli návštěvníkům nabídnout příležitost zastavit se, posedět v příjemném prostředí a ochutnat výběrovou kávu připravenou s péčí našich baristů.

A bylo z čeho vybírat. V nabídce se letos objevily kávy hned od tří pražírů – Pikola, Coffeespot a IllegalBeans. Připravovali jsme espresso, filtrovanou kávu i osvěžující cold brew. S potřebným profesionálním vybavením nám pomohl také šumerský Coffee Truck Dekafte Kafe, který nám zapůjčil kávovar a další techniku.

Ke kávě samozřejmě nechyběly domácí dobroty a další občerstvení, o které se stejně jako v minulých letech postarali naši dobrovolníci a podporovatelé. Část sladkého občerstvení jsme navíc dostali darem od Cukrárny v Uličce, za což jí patří naše velké poděkování. Stejně tak děkujeme všem, kteří pekli, chystali, obsluhovali, připravovali areál nebo jiným způsobem přiložili ruku k dílu.

Příjemnou tečkou za celým dnem byl odpolední koncert folklorního pěveckého souboru ANDANTE ze Šumperka.

Jsme rádi, že se z akce Ke kostelíčku na kafe postupně stává další příležitost, při které se u kostelíčka setkávají lidé z Bludova i širšího okolí.

Děkujeme všem návštěvníkům, dobrovolníkům, partnerům i těm, kteří naši práci podporují. Výtěžek

z celé akce opět využijeme na další péči o poutní areál a jeho postupně zvelebování.

Karel Směšný, Spolek pro kostelíček Božího Těla, z. s.

foto: Spolek pro kostelíček Božího Těla, z. s.

TUNKLOVÉ A JEJICH RYBNÍKY OKOLO BLUDOVA VE VZTAHU K DNEŠKU

Viz například z bohaté nabídky internetové: (Jiřího Tunkla, krutého pána na Brníčku, utloukli v Šumperku jeho poddaní – Novinky: Hrad patřil moravskému rodu Tunklů, se stříbrnou rybou na modrém poli v erbu. Hrad byl založen poměrně pozdě (uvádí se rok 1350). Tolik na úvod.

Takže nezaškodí připomenout si občas moudra našich předků. Například jihočeské rybníky doposud mají blahodárný vliv na klima v dané oblasti. U nás naše bývalé rybníky hned za humny, měly tehdy především hospodářskou a potažmo ekonomickou motivaci. V dnešní době ovšem, s počasím při opakujících se tlakových výších s jasně modrou oblohou, přehřívá se v důsledku toho zemský povrch. Jelikož se na suchém povrchu nemá co odpařovat, je takový průběh odsouzen k těmto teplotním extrémům. Bohužel teprve v současné době se obnovuje všeobecné úsilí se zaměřením na zřizování mokřadů, remízků, rybníků v krajině jako nutnost. Při odpařování z takto provlhlého povrchu má totiž takový stav záchrannou fyzikální vlastnost: voda totiž při změně skupenství v páru mění tisícinásobně svůj objem, čímž současně jímá okolní teplo a odnáší si je s sebou do oblak. Takže

ochlazování zemského povrchu pokračuje v jejich stínu.

Tento proces ovšem pokračuje dál. Oblaka takto zviditelněná i pro sluneční paprsky se jimi prohřívají, mrak vytváří svůj typicky letní tvar „kvěťáku“, který podobně jako prohřátý balón stoupá stále nahoru. Jelikož však kolem něj klesá teplota ovzduší o šest desetin stupně na každých sto metrů výšky, onen kvěťák postupně vychládá, až páry v něm obsažené neudrží své plynné skupenství a začnou se srážet do kapek. Kapka totiž vznikne, narazí-li na nějaké, byť nepatrné smítko z nečistot, přiharcovaných sem ze zemského povrchu. A tak může nastat to, po čem touží nejen „vyvolávací deště“. Začne pršet!

Na závěr: při vyhledávání tohoto tématu, bohatě zastoupeného na internetu (včetně Wikipedie), přijde člověku na mysl, jakou má Bludov možnost upravit si svoji krajinu a pole, aby se nestala obětí narůstající sprašnosti, a především, aby se zastavil proces úplné dezertifikace naší krajiny.

K náhledu na tuto silně varovnou předpověď poslouží například následující zpráva na internetu: EU vydala děsivou prognózu. Týká se především Moravy.

Roman Žalio

SPOLKY A ORGANIZACE

FRANTIŠKOVA ALEJ

Když se řekne Františkova alej, mnoha bludovským obyvatelům se vybaví stromořadí od kapličky Nejsvětější Trojice na Bludovském kopci směrem ke Stráni. Podle historických pramenů je toto pojmenování nesprávné, i když se používá.

Od Dolního dvora (dnes hospodářské budovy zemědělského družstva za zámkem) vedla (dnes zaniklá) vozová cesta podél severní strany Gryngle (podle map – Hrubá strana) přes pole směrem k dnešní křižovatce u topolu a dál ke Stráni. Na hraně dnešních zahrádek pokračovala dolů k trati a přes ni dál někam k dnešní čistítku. Byla to obslužná komunikace k žerotínským polím i lesním pozemkům a dále k Šumperku. Tenkrát ještě nebyla dnešní silnice přes Bludovský kopec. Kolem této cesty byla vysazena ovocná alej nazvaná Františkova po hraběti Františku Josefovi ze Žerotína. Ten vedl bludovské panství po dobu 27 let (1818–1845). Poté, co se ujal velkostatků po otci, začal řešit nedokonalé lesní hospodaření. Zajistil i vzdělávání a literaturu o lesnictví. Podobně podporoval zemědělství. Od roku 1827 až do své smrti byl ředitelem Moravskoslezské společnosti pro podporu zemědělství, přírody a vlastivědy. Byl také císařsko-královským komořím a tajným radou moravské zemské gubernie. V císařských státních službách sloužil naposledy na pozici hejtmána. Získal ocenění od pruského krále i rakouského císaře. Byl zvelebovatelem bludovského panství. Za jeho panování byl postaven pivovar, žerotínská hrobka i nová silnice do Šumperka. Již tehdy byl u cesty, kde dnes říkáme u topolu, obrázek sv. Františka z Asissi, který je nyní znovu obnoven.

Františkova alej je zakreslena již v mapě druhého vojenského mapování z roku 1837. Současně je tam zakreslena také cesta od dnešní silnice ke Stráni, dnešní tzv. Příčná. U obou cest je v mapě vyznačena oboustranná alej stromů. Původní Františkova alej zanikla v 70. letech minulého století v době scelování zemědělských pozemků. Právě po jejím zániku se název přenesl na cestu od kapličky ke Stráni. Jako Příčná je nyní označována cesta od kapličky k Bludověčce.

Do současnosti jsou na Příčné (Františkově aleji) dosud stromy starých odrůd jabloní, tehdy vysazované. Patří mezi ně také Sudetská reneta. Koncem 19. století, ji vyšlechtil bludovský vrchní zahradník zámecké zahrady, pan Jan Marek. Zkřížil Ananasovou renetu s Kanadskou, vzniklý semenáč pak pokřížil ještě s Gdaňským hranáčem. Uspokojil tak přání svého pána, hraběte ze Žerotína, který si oblíbil chuť Ananasové renety, které se však v chladných podmínkách na úpatí Jeseníků nedařilo. Výsledkem Markova šlechtění bylo jablko příjemného vzhledu i chuti, ale především

mimořádných pěstitelských vlastností. Stromy dobře odolávají podhorským podmínkám. Problematika Sudet se však stala po válce na dlouhá léta choulostivým politickým tématem a snahou bylo užívat toto slovo co nejméně. Zastánci jablka proto přejmenovali Sudetskou renetu na Jesenickou. Od roku 1997 se o zmíněnou alej starají zahradníci Obecních lesů Bludov.

U autobusové zastávky u Zámecké oranžerie jsou nově vysazeny „vzorky“ těchto stromů. Je tam Kanadská a Ananasová reneta i „výsledná“ Sudetská reneta.

Použitá literatura:

Wikipedie, František Josef ze Žerotína (1772-1845)

Dr. Jan Březina, Politický okres Šumperský.

Vlastivědná studie, 1930

Bludov dříve a nyní, sborník, Bludov, 1979

dále vzpomínky pamětníků

Jana Holinková
foto: archiv autorky

PO STOPÁCH SV. FRANTIŠKA

Papež Lev XIV. vyhlásil letošní rok Rokem sv. Františka. Centrum pro rodinu při šumperském děkanátu připravilo rodinnou stezku se sv. Františkem. Ta začíná u kapličky na Bludovském kopci, kde si účastníci vyzvednou Putovní průkaz, a končí v oranžerii. Stezka ve stylu pěšího putování do Santiaga de Compostela je „samoobslužná“. Má celkem 14 zastavení. Na každém místě se nachází laminovaný text na formátu A4 s krátkým poučením.

Nasledují otázky a úkoly pro děti i dospělé. A pro kontrolu si každý otiskne do svého poutního průkazu malé razítko. V oranžerii si potom mohou poutníci vyzvednout Certifikát o absolvování stezky.

Centrum pro rodinu naplánovalo stezku na celý měsíc srpen. Vzhledem k prázdninovému parnému počasí bude možno procházet stezku ještě v měsíci září. Určitě je to příjemná a poučná vycházka, mimo jiné i Františkovou alejí, o které je článek v tomto vydání Bludovanu také.

Jana Holinková

foto: archiv autorky

MEMORIÁL EVŽI FAZORA

Dne 20. června 2026 proběhl 5. ročník Memoriálu Evži Fazora – Nohejbalový turnaj trojic. Letos se turnaje zúčastnilo 12 družstev, mezi nimiž byly například i týmy z Litovle či Olomouce. Po celodenních bojích zvítězilo družstvo z Postřelkova, stříbrní byli kluci ze Šumperka a na třetím místě se umístilo družstvo z Litovle. Bludovský tým se tentokrát umístil na 7. místě. Děkujeme všem zúčastněným družstvům, všem přítomným fanouškům

a v neposlední řadě sponzorům, bez jejichž podpory by se memoriál konat nemohl.

Konkrétně patří dík: Pneucentrum Matěj Bludov, KEDUL, Pavel Hegedüs, Obec Bludov, Jaroslav Jarmer, Hostinec pod kostelem Bludov, Hostinec u obra Drásala Chromeč, p. Bohuslav Los a Večerka DAN.

V příštím roce se budeme těšit na již 6. ročník memoriálu. Sportu zdar.

Za Nohejbal klub Bludov z.s.

Evžen Fazor, předseda

foto: archiv spolku

SKVĚLÝ VSTUP DO SEZÓNY: POSÁDKA PECHR – PLHÁK DRŽÍ PO TŘECH ZÁVODECH SIDECARCROSSU PRŮBĚŽNÝ BRONZ

Zkušený spolujezdec Zdeněk Plhák prožívá po boku řidiče Vítězslava Pechra fantastický start do letošního seriálu Mezinárodního mistrovství veteránů v sidecargrossu. Se svým strojem WSP s motorem KTM a startovním číslem 14 se po úvodních třech podnicích usadili na skvělém průběžném třetím místě celkového pořadí. V divácky atraktivní, ale extrémně náročné disciplíně, kde rozhoduje stoprocentní důvěra a milimetrová souhra, potvrzuje tato zkušená dvojice obrovskou stabilitu a skvělou formu.

Stabilita se startovním číslem 14

Cesta na průběžné stupně vítězů Mezinárodního mistrovství veteránů není vůbec jednoduchá. Veteránská kategorie v sidecargrossu rozhodně neznamená úlevu – naopak, jezdí se v ní obrovské tempo a na tratích se potkávají jezdci s obrovským množstvím odjetých sezón, kteří nedarují soupeřům ani metr.

Posádka se startovním číslem 14 však sází na vyrovnanost. Zatímco konkurenci občas potrápily výpadky nebo technické problémy na rozbitých motokrosových tratích, Vítězslav Pechr za říditky a Zdeněk Plhák na plošině sajdkáry dokázali z každé rozjížděky vytěžit maximum bodů. Právě tato konstantní výkonnost je vynesla na průběžný bronzový stupínek.

Osvědčená technika: Podvozek WSP a síla KTM

Základem úspěchu v tomto sportu je kromě fyzické kondice také stoprocentně připravená technika. Dvojice Pechr – Plhák spoléhá na osvědčenou kombinaci – špičkový podvozek WSP, který je synonymem pro stabilitu v těžkých motokrosových pasážích, a agresivní motor KTM, který dává stroji potřebný výkon po startu i při výjezdech ze zatáček. Vyladit takto silný stroj pro

náročné veteránské závody vyžaduje spoustu hodin v dílně, což se týmu na začátku sezóny bohatě vrací.

Alchymie mezi řidičem a mitfárou

Sidecargross patří k fyzicky nejnáročnějším motoristickým sportům vůbec. Úspěch stoprocentně visí na souhře obou mužů. Zatímco Vítězslav Pechr musí stroj dokonale vést ideální stopou a bojovat s těžkým terénem, Zdeněk Plhák v roli spolujezdce (mitfáry) musí bleskově vyvažovat sajdkáru v zatáčkách i na skocích.

Každá chyba jednoho z nich znamená okamžitou ztrátu rychlosti nebo v horším případě pád. Jejich aktuální třetí místo ukazuje, že chemie v týmu funguje na jedničku a letitá příprava přináší své oceňované výsledky.

Druhá polovina sezóny bude boj

Šampionát má za sebou první tři závody a boj o mistrovské body bude v nadcházejících podnicích ještě gradovat. Rozdíly na špičce tabulky jsou minimální, což slibuje dramatickou podívanou. Vítězslav Pechr a Zdeněk Plhák mají se svou „čtrnáctkou“ skvěle nakročeno, ale udržet bronzovou příčku – nebo zaútočit na ještě vyšší pozice – bude vyžadovat maximální koncentraci a bezchybný výkon i v dalších jízdách. Fanoušci se rozhodně mají na co těšit!

HAK racing, Roman Kozlanský Zábřeh

foto: archiv autora

SKAUTSKÝ TÁBOR 2. ODDÍLU BLUDOVIT - TÁBOR DERATIZÉRŮ 2026

Jako každý rok, tak i letos, jsme měli to štěstí se prvních čtrnáct dní vydat tábořit. Tento rok nám byla útočištěm naše louka v údolí řeky Březné nad Drozdovskou Pilou. Tábor je největší akcí roku. Nejenže se na ni patřičně dlouho těšíme, dlouhá je i doba příprav. Začátkem tábora však práce zdaleka nekončí. Každý člen přidá ruku k dílu, abychom společně městečko postavili. Po třech dnech dřiny si pak ale můžeme plnými doušky užívat táborového života a na řadu se dostávají hry, soutěže a bojovky. A k tomu samozřejmě dále každodenní práce na přípravě jídla, dřeva na topení apod.

Pod taktovkou nejstarších skautů a skautek musí děti spojit síly, spolupracovat a čelit nejrůznějším překážkám. Ať už námi nachystaných, v podobě her, nebo vyvstanulých čirou náhodou. Letos to nebyl vůbec jednoduchý úkol. Okolnosti zapříčinily, že mnozí starší účastníci, kteří měli důležité role – rádcování – ochořeli nebo nemohli být přítomni, a proto bylo potřeba je zastoupit.

Toho se však jejich mladší kamarádi zhostili přímo bravurně. Bylo opravdu nádherné sledovat na vlastní oči, o čem skautská výchova je, a je vidět, že se i mladší děti nebojí zodpovědnosti, když se jim dá důvěra.

Byl to náročný úkol i vzhledem k věku ostatních dětí. Letos jsme přivítali jedenáct táborových nováčků. Všichni fungovali jako hodinky. A na čtrnáct dní jsme se zase ocitli ve vlastním, úplně jinak fungujícím světě. Je to do jisté míry bublina, občas spíš oáza. I když je to náročné, po všech stránkách, jsou to nádherné dva týdny léta. Jsem moc vděčná, že jsem mohla odvést další tábor, potažmo celý rok s tak skvělými lidmi, bez kterých by to neproběhlo. Děkuju celému vedení i dětem.

ses. Eliška Juránková – Mamba

vůdkyně 2. oddílu Bludovit

Junák, skautské středisko Františka Pecháčka Bludov

foto: ses. Anna Balíková, ses. Eliška Juránková

LOUČENÍ SE ŠKOLNÍM ROKEM V MŠ

Konec školního roku je v mateřské škole spojen s radostí i dojetím. Nastal čas se rozloučit s našimi předškoláky a se školním rokem. V zábavném odpoledni byl pro děti připraven skákací hrad, bohaté občerstvení a veselý program šaška Vikyho.

Slavnostní rozloučení proběhlo v příjemné atmosféře za účasti rodičů, sourozenců i zaměstnanců školy. Na

závěr byly děti pasovány rytířem na školáky a převzaly drobné památeční dárky z rukou pana starosty a paní ředitelky.

Naším budoucím prvňáčkům přejeme, aby do školy vykročili s úsměvem, odvahou a chutí poznávat nové věci.

Za kolektiv MŠ Věra Bednářová, DiS.

foto: archiv MŠ Bludov

ZATMĚNÍ SLUNCE – SRPEN 2026

Po sociálních sítích se šířila velká zpráva, že ve středu 12. srpna bude v naší republice viditelné z osmdesáti procent zatmění Slunce.

Každý z nás sháněl nějaké ty sluneční brýle, zatmavené sklíčko, svářečskou kuklu a hlavně kopec, ze kterého by zatmění bylo jasně vidět a nepřekážely by v pozorování domy, stromy, či jiné překážky.

My v Bludově máme štěstí, že takových míst je hned několik a především v blízkosti oblíbený kopec Brusná s výškou 364 m n. m.

Členové a příznivci Českého svazu ochránců přírody zde v podvečerních hodinách přivítali asi 200 návštěvníků. Pro ukrácení doby očekávání slunečního zatmění návštěvníkům nabídli možnost drobného občerstvení.

Moc pěkné bylo, že většina pozorovatelů byly rodiny s dětmi, a řada z nich při pěkném a jasném počasí na kopci pod Brusinkou i přespala.

Odměnou nám byl úžasný výhled na úkaz, který se bude opakovat znovu až v roce 2135.

Za vše mluví přiložená foto. Tak už tiše a jen se dívejte.

*Jana Klimešová,
členka ZO ČSOP Bludov
foto: archiv ZO ČSOP Bludov*

